

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΟΛΜΕ ΣΕ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ 15-18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΜΟΡΦΩΣΗ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΕΙΡΗΝΗ
Γιώτα Ιωαννίδου, μέλος του ΔΣ της ΟΛΜΕ

Στις 15,16,17,18 Φλεβάρη, βρεθήκαμε στην Άγκυρα, με την αποστολή των ευρωπαϊκών εκπαιδευτικών συνδικάτων, μέσω της Etuce και της Education International. Ανταποκριθήκαμε με αυτό τον τρόπο σε έκκληση της EgitimSen, του συνδικάτου εκπαιδευτικών της Τουρκίας, μέλους της KESK, να «δούμε με τα μάτια μας και να ακούσουμε με την ψυχή μας», τι συμβαίνει στο επίπεδο της εκπαίδευσης κι όχι μόνο μετά την αντιδραστική επίθεση της τουρκικής κυβέρνησης, ιδίως στις ΝΑ περιοχές. Έτσι ώστε να ενημερώσουμε τους λαούς μας και να συμβάλλουμε στη διαμόρφωση ενός ισχυρού κινήματος αλληλεγγύης απαιτώντας να μπει φραγμός στις διώξεις και τις δολοφονίες και να εξασφαλιστούν τα δικαιώματα στη δουλειά, στη δημοκρατία, στη μόρφωση και στη ζωή. Ο αρχικός προορισμός της αποστολής ήταν το Ντιγιαρμπάκιρ και οι πόλεις Σιλόπη και Νουσαίμπίν, που έχουν υποστεί τις πιο καταστροφικές επιπτώσεις αυτής της επίθεσης. Η ETUCE και η ΕΙ, επέλεξαν τελικά ως προορισμό την Άγκυρα, επικαλούμενες λόγους επικινδυνότητας, παρά την αντίθετη άποψη αρκετών συμμετεχόντων. Στην δεκαεξαμελή αποστολή εκτός από την ΟΛΜΕ, συμμετείχαν εκπαιδευτικοί συνδικαλιστές από την Β. Κύπρο (DAU-SEN, ΚΤΟΕΟΣ, ΚΤΟΣ), τη Δανία (DLF), τη Γαλλία (SNES-FSU), τη Γερμανία

(GEW), την Ολλανδία (Netherlands), τη Σουηδία (Lararforbundet) και την Αγγλία (NASUWT, EI/NUT).

Στα πλαίσια της αποστολής έγιναν συναντήσεις ενημέρωσης και συζήτησης με την EgitimSen, την επιτροπή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Τουρκίας, την Ένωση γιατρών Τουρκίας, με εκπαιδευτικούς που ήρθαν από το Ντιγιαρμπάκιρ, τη Σιλόπη, τη Σιζρέ και τη Νουσαϊμπίν, με ακαδημαϊκούς που υπέγραψαν τη Διακήρυξη για την ειρήνη και διώκονται, με την αντιπροσωπεία της ΕΕ στην Τουρκία, με τη γερμανική πρεσβεία. Είχε ζητηθεί

συνάντηση και με την τουρκική κυβέρνηση, που την αρνήθηκε.

Τοποθετηθήκαμε σαν ΟΛΜΕ σε όλες τις συναντήσεις πλην αυτής με την ΕΕ -όπου δεν καλεστήκαμε- και αυτής με την Γερμανική πρεσβεία -όπου συμμετείχαν τα μέλη της αποστολής από τη Γερμανία. Για τα αποτελέσματα αυτών των συναντήσεων ενημερωθήκαμε στην τελευταία συνάντηση της αποστολής, πριν αναχωρήσουμε για το αεροδρόμιο. Ακόμη

συμμετείχαμε στη συνέντευξη τύπου της αποστολής και δώσαμε ξεχωριστή συνέντευξη στο ειδησεογραφικό πρακτορείο ΔΙΗΑ, που μας ζητήθηκε.

Εκφράσαμε την αγωνιστική αλληλεγγύη των ελλήνων εκπαιδευτικών και τη συμφωνία μας στην ανάγκη κοινού αγώνα των λαών μας για τα εργασιακά και μορφωτικά δικαιώματα, για δημοκρατικά δικαιώματα, ελευθερίες και ειρήνη.

Τοποθετηθήκαμε για την κατάσταση της πολεμικής κλιμάκωσης στην ΜΑ και τις τεράστιες ροές προσφύγων που δημιουργεί. Βάση της τοποθέτησής μας ήταν οι αποφάσεις των συνεδρίων της ΟΛΜΕ και κυρίως αυτή του ΔΣ και της ΓΣ Προέδρων για το προσφυγικό - μεταναστευτικό ζήτημα, της οποίας αντίγραφο στα αγγλικά επιδώσαμε.

Καταγγείλαμε την υποκρισία των υπεύθυνων της δημιουργίας του προβλήματος, «ΗΠΑ - ΕΕ - ΝΑΤΟ- και την ιμπεριαλιστική πολιτική τους, στο όνομα των καπιταλιστικών κερδών, του ξεπεράσματος της κρίσης τους με ανακατανομή των αγορών, των ανταγωνισμών τους και

των γεωπολιτικών τους συμφερόντων, που ευθύνονται για τους πολέμους και τις επεμβάσεις στην περιοχή, την ενίσχυση αντιδραστικών οργανώσεων (ISIS) και την καταστροφή και λεηλασία των πατρίδων του κόσμου. Πολιτική που ακολουθούν πιστά όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις και την ανατροπή της θεωρούμε πρώτη προϋπόθεση.

Το δυνάμωμα των αγώνων και οι κινητοποιήσεις για το σταμάτημα του πολέμου και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στην περιοχή θεωρούμε ότι είναι ζήτημα πρώτης προτεραιότητας για όλο το λαϊκό κίνημα.

Ενημερώσαμε ότι η ΟΛΜΕ μαζί με τον ελληνικό λαό απαιτούν και θα παλέψουν για:

Να απεμπλακεί η χώρα από τους επιθετικούς και επεμβατικούς σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ και της πολιτικής τους και να μη συμμετέχει σε αποστολές και επεμβάσεις.

Να προχωρήσει σε άμεση καταγγελία και κατάργηση των κανονισμών "Δουβλίνο 1" και "Δουβλίνο 2", καθώς και της Συνθήκης Σένγκεν.

Να ληφθούν από την κυβέρνηση όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία της ζωής των προσφύγων, τον τερματισμό της πρακτικής των παράνομων απελάσεων και την εξασφάλιση της δυνατότητας να φτάσουν στις χώρες προορισμού τους.

Να ζητήσει άμεση χρηματοδότηση, για ενίσχυση προσωπικού και υποδομών για δημιουργία αξιοπρεπών κέντρων υποδοχής και φιλοξενίας, που θα παρέχουν σίτιση, ιατροφαρμακευτική φροντίδα, διερμηνεία και νομική βοήθεια ώστε να εξασφαλιστούν ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης για τους πρόσφυγες για όσο διάστημα παραμένουν στη χώρα μας και να νομιμοποιήσουν και να παρέχουν άσυλο σε όσους επιλέξουν τη μόνιμη παραμονή.

Να μην εφαρμοστούν τα νέα μέτρα της ΕΕ για καταστολή στα σύνορα. Να διαλυθεί η Frontex. Και τέλος να εξασφαλιστεί η πρόσβαση στην εκπαίδευση, όλων παιδιών τελικά αναγκαστούν ή επιλέξουν τη χώρα μας σαν τελικό προορισμό, εξασφαλίζοντας τις απαραίτητες υποδομές και δημιουργώντας συνθήκες ομαλής ένταξης».

Δηλώσαμε ότι η ΟΛΜΕ, οι ΕΛΜΕ, το ΚΕΜΕΤΕ και το σύνολο των εκπαιδευτικών πάντα πρωτοστατούσαν στο αντιπολεμικό κίνημα, στην αλληλεγγύη των λαών για ειρήνη, στην υπεράσπιση των κατατρεγμένων, σε θέματα διακρίσεων, ξενοφοβίας, ρατσισμού, ανθρώπινων δικαιωμάτων και ισότιμης πρόσβασης στην εκπαίδευση και στην ευαισθητοποίηση της κοινωνίας με δράσεις και παρεμβάσεις. Και τώρα εκφράζουν μαζικά και έμπρακτα την αλληλεγγύη τους προς τους πρόσφυγες και τους μετανάστες οργανώνοντας ή συμμετέχοντας σε δράσεις φορέων για την εξασφάλιση κάθε είδους υλικής βοήθειας και στήριξης των προσφύγων. Παράλληλα, ασχολούνται με την οργάνωση σχετικών συζητήσεων στη σχολική κοινότητα για την ευαισθητοποίηση των νέων σε θέματα προσφύγων και μεταναστών. Οι ρατσιστικές αντιλήψεις και οι αρνητικές διακρίσεις σε βάρος των προσφύγων και των μεταναστών δεν έχουν θέση ούτε στην εκπαίδευση ούτε στην ελληνική κοινωνία.

Το υλικό, τα στοιχεία και οι προσωπικές μαρτυρίες των συναδέλφων εκπαιδευτικών από τις ΝΑ περιοχές, που συγκεντρώθηκαν από την αποστολή, είναι στη διάθεση όλων, για ενημέρωση και αξιοποίηση. Ίσως να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα των συναδέλφων της EğitimSen και να δυναμώσουμε την αλληλεγγύη και τους κοινούς μας αγώνες για δουλειά, μόρφωση, δημοκρατικά δικαιώματα και ειρήνη, κόντρα στα σχέδια κεφαλαίου, κυβερνήσεων, ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ. Ιδιαίτερα

στην σημερινή κρίσιμη περίοδο, όπου ο πόλεμος στην ευρύτερη γειτονιά μας, κλιμακώνεται, οι προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές αυξάνονται, η Μεσόγειος γίνεται αποθήκη ψυχών και από την άλλη πλευρά υψώνονται φράχτες, κλείνουν σύνορα, δημιουργούνται στρατόπεδα - κέντρα διαλογής και συμφωνείται η μεγαλύτερη εμπλοκή του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, με τις ευλογίες της Μέρκελ.

Παρακάτω αποδελτιώνουμε κάποια στοιχεία, που συνθέτουν την κατάσταση.

Από τη συνάντηση με εκπαιδευτικούς περιοχών της ΝΑ Τουρκίας

Ο αγώνας των Κούρδων είναι αγώνας για «Γυναίκα, ζωή, ελευθερία» ξεκίνησε την συγκλονιστική περιγραφή της η Σεράπ Οκ, 12 χρόνια εκπαιδευτικός στην περιοχή της Σιζρέ. «Πριν τρεις μήνες ξεκίνησε η απαγόρευση κυκλοφορίας, οι διώξεις μαθητών και δασκάλων από τα σχολεία, οι δολοφονίες παιδιών, πολύ λίγο φαγητό και νερό, ελάχιστη επικοινωνία, συνεχής καταπίεση... Δε φεύγουμε, πολεμάμε να ζήσουμε. Φοράω εδώ και τρεις μήνες τα ίδια ρούχα. Ίσως να τα φοράω μέχρι να

πεθάνω... Δεν είμαστε τρομοκράτες αλλά ένας λαός που αγωνίζεται για τα δικαιώματά του...» Ο Βακί Demirhan μέλος του δικηγορικού συλλόγου του Ντιγιαρμπάκιρ, συμπληρώνει στο γράμμα που ζήτησε να μεταφέρουμε.

«Ξυπνάμε και κοιμόμαστε με νέα θανάτου. Ακόμη και τα πουλιά φοβούνται να πετάξουν πάνω από τις πόλεις μας. Το να ονειρεύεσαι απαγορεύεται. Οι ζωές μας, οι ελευθερίες, τα σπίτια μας κινδυνεύουν. Η κυβέρνηση μεταχειρίζεται τους νόμους με βάση τις ανάγκες της. Κάποιες φορές πεθαίνουμε σαν ένα παιδί στην αγκαλιά της μητέρας του. Κάποιες άλλες σαν ένας 70χρονος που προσπαθεί να προστατεύσει την οικογένειά του. Μερικές φορές πεθαίνουμε εξαιτίας των τραγουδιών μας κι άλλες γιατί φωνάζουμε για ελευθερία. Είμασταν μάρτυρες της δολοφονίας του ηγέτη του συλλόγου μας, γιατί έγινε μπροστά στις κάμερες. Κι όμως οι υπεύθυνοι κυκλοφορούσαν ελεύθεροι για 90 ημέρες. Αν σκοτωθείς αυτές τις ημέρες στην περιοχή μας, ο θάνατός σου δεν θα διαλευκανθεί ή θα δικαιολογηθεί με παραποίηση στοιχείων. Μπορεί να βρουν το νεκρό σου σώμα καμένο, γυμνό ή να σέρνεται δεμένο πίσω από αυτοκίνητο της αστυνομίας στο δρόμο μέχρι τα άκρα να αποκοπούν. .. Ζούμε σε μια χώρα που κάθε απλή ανθρώπινη προσδοκία... να ζεις, να μην πεθαίνουν τα παιδιά, να σέβονται τον τρόπο ζωής σου υπολογίζεται ως έγκλημα. Αυτό θέλουμε από σας. Κάποιος να σταματήσει αυτή τη βία. Δε θέλουμε να δολοφονούμαστε ούτε για τα τραγούδια μας ούτε γιατί φωνάζουμε για ελευθερία. Σ αυτό θέλουμε την υποστήριξή σας. Απλώστε το χέρι σας, γίνεται η φωνή μας, Αλλιώς ποτέ δε θα δούμε το φως μιας νέας μέρας...»

Η κατάσταση στην Τουρκία κλιμακώνεται επικίνδυνα από την κυβέρνηση απέναντι στο λαϊκό κίνημα, σε όλα τα επίπεδα. Με στρατηγική πολέμου, με καθαρό πόλεμο και με ταξικό πόλεμο. Με κορωνίδα την κατάσταση στην **ΝΑ Τουρκία**, τις περιοχές του Κουρδιστάν, τη Σιλόπη, την Σιζρέ, τη Σουρ, τη Νουσαιμπίν στα σύνορα με Συρία. Σε αυτές τις περιοχές, μετά τις εκλογές στις 7 Ιούνιοι **απαγορεύσεις κυκλοφορίας** είναι συνεχείς. «Ειδικές ζώνες ασφαλείας» τις λέει η κυβέρνηση και είναι τόσο πολύ εκτός οποιουδήποτε νομικού ή συνταγματικού πλαισίου που δεν μπαίνουν καν στον κόπο να επικαλεστούν κάποια δικαιολογία. Απαγόρευση κυκλοφορίας σημαίνει ότι σε περιοχές με έκταση για παράδειγμα όση της Πελοποννήσου, πάει στρατός, τεθωρακισμένα, αστυνομία, ειδικές δυνάμεις και την αποκλείουν για ημέρες, κόβοντας νερό, ηλεκτρικό, επικοινωνίες πολλές φορές, τροφοδοσία. Πολλά σχολεία έχουν γίνει καταλύματα και αρχηγεία τέτοιων δυνάμεων. Καμιά υπηρεσία εκπαίδευσης, υγείας κλπ δεν παρέχεται. Εξαναγκάζουν δασκάλους, γιατρούς, και απλό κόσμο να φύγει. Είτε λόγω του κινδύνου είτε με προσχήματα. Για παράδειγμα έστειλαν μήνυμα στους εκπαιδευτικούς να μεταφερθούν σε άλλη περιοχή και να κλείσουν τα σχολεία, για να παρακολουθήσουν σεμινάρια... Μας δόθηκαν φωτογραφίες σχολείων όπου στην τάξη στρατιώτες γράφουν στον πίνακα: «Τώρα εκπαιδευτικοί είμαστε εμείς και το μάθημα είναι: υπακοή» Δολοφονούν, βομβαρδίζουν, σκοτώνουν με ελεύθερους σκοπευτές. Σύμφωνα με αναφορά της Επιτροπής ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Τουρκίας, μέχρι τις 5 Φλεβάρη είχαν γίνει το λιγότερο 58 τέτοιες απαγορεύσεις, σεεπτά επαρχίες (Μους, Ντιγιαρμπάκιρ, Χάκαρι, Σιρνάκ, Μπάτμαν, Μαρντίν και Ελάζια και το λιγότερο σε δεκαεννέα πόλεις. Οι πιο τραγικές περιπτώσεις είναι η Σιλόπη (62 ημέρες απαγόρευση), Σιζρέ (63 ημέρες), Νουσαιμπίν, Σουρ (66 ημέρες) . 224 άτομα έχασαν τη ζωή τους κατά τη διάρκεια αυτών των απαγορεύσεων, 42 παιδιά, 31 γυναίκες. Αφήνουν για ημέρες τα πτώματα στους δρόμους. Πυροβολούν όταν οι οικογένειές τους πλησιάζουν για να τα πάρουν και να τα θάψουν. Από τους 80255 μαθητές σε Σιλόπη και Σιζρέ, οι 10.000 δεν μπορούν πια να πάνε καθόλου σχολείο. Δολοφονούν όσους καταφεύγουν σε υπόγεια καταφύγια. Τρεις τουλάχιστον περιπτώσεις καταγγέλθηκαν. Δεν αφήνουν να πλησιάζει κανείς, ούτε γιατροί και στο τέλος βγάζουν καμένα και μη αναγνωρίσιμα πτώματα.

Αλλά αυτά δεν συμβαίνουν μόνο στην ΝΑ Τουρκία. **Εκρήξεις βομβών γίνονται συνέχεια.** Η τελευταία έγινε στην Άγκυρα, τις ημέρες που ήταν εκεί η αντιπροσωπεία μας, με 28 νεκρούς και 61 τραυματίες. Η πιο μεγάλη «σφαγή» όμως είναι αυτή στις 10 Οκτώβρη, πριν τις δεύτερες βουλευτικές εκλογές του Νοέμβρη (αφού στις πρώτες εκλογές το ΑΚΡ, δεν είχε εξασφαλίσει την πλειοψηφία για να κάνει κυβέρνηση). Ήταν η βομβιστική επίθεση στην διαδήλωση του BARISblog / μπλοκ ειρήνης στην Άγκυρα, συνδικάτων από όλη την Τουρκία με πάνω από 100 νεκρούς, από τον αντιδραστικό ISIS. Η κυβέρνηση αρνήθηκε τις ευθύνες της παρόλο που ο ένας από τους δύο βομβιστές της επίθεσης είχε καταγγεληθεί στις αστυνομικές αρχές από την οικογένειά του, μια εβδομάδα πριν.

Στα **εργατικά, κοινωνικά ζητήματα** παίρνονται αντιδραστικά μέτρα ίδιου προσανατολισμού με αυτά στη χώρα μας. Λιτότητα, ιδιωτικοποιήσεις στην εκπαίδευση, ελαστικές σχέσεις εργασίας κλπ). Υπερεθνικισμός και θρησκευτικοποίηση της εκπαίδευσης ξεχωρίζουν στο επίπεδο του περιεχομένου. Πειραματισμός για εργαζόμενους με κανένα δικαίωμα, μέσα από τη μεγάλη ροή προσφύγων - μεταναστών (τρία εκατομ.) και ιδίως παιδιών που χάνουν τις οικογένειές τους. Το τουρκικό κράτος χρησιμοποιεί τους **πρόσφυγες** σαν χαρτί διαπραγμάτευσης με την ΕΕ αλλά και σαν

εργατική δύναμη με χαρακτηριστικά ακραίας εκμετάλλευσης. Δημιουργεί στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπου μένει μικρό ποσοστό και οι υπόλοιποι γυρνούν μέσα στην Τουρκία είτε ζητιανεύοντας, είτε δουλεύοντας με απάνθρωπους όρους, είτε προσπαθώντας να φτάσουν στην Μεσόγειο και να περάσουν προς Ευρώπη, με τα γνωστά αποτελέσματα.

Η πιο αναβαθμισμένη επίθεση όμως της κυβέρνησης αφορά τα **ζητήματα δημοκρατίας με κλιμάκωση στοιχείων φασιστικοποίησης**, ιδίως μετά τις εκλογές στις 7 του Ιούνη. Το σύνθημα είναι «Withusornotwithus». Είστε με την κυβέρνηση ή με την τρομοκρατία. Άλλη δυνατή τοποθέτηση αποκλείεται. Αυτό σημαίνει στοχοποίηση οποιασδήποτε ομάδας αντιστέκεται, για οποιοδήποτε θέμα. Με **ποινικοποίηση κάθε αντίστασης**. Έτσι αντιμετωπίστηκαν τα μέλη της EgitimSen για τη συμμετοχή τους στην τελευταία **απεργία του συνδικάτου**, στις 29 Νοέμβρη. Με το σκεπτικό της Επιθεώρησης ότι η απεργία σημαίνει άρνηση καθηκόντων προχώρησαν πειθαρχικά και απήγγειλαν κατηγορίες σε 5.282 μέλη τους μέχρι τώρα. Πιο γνωστή περίπτωση παραβίασης στοιχειωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων αποτελεί **ιστορία των ακαδημαϊκών** με τις υπογραφές τους, **στη Διακήρυξη για την ειρήνη**. Από τους 1200 αρχικά υπογράψαντες, μέχρι τώρα, έγιναν 33 προσαγωγές στην αστυνομία, 24 τέθηκαν σε αργία, 2 βρέθηκαν χωρίς ανανέωση συμβολαίου, δηλαδή απολύθηκαν από αυτούς που δουλεύουν σε κρατικά πανεπιστήμια. 12 είναι οι απολύσεις από αυτούς που δουλεύουν στα ιδιωτικά Πανεπιστήμια. Οι διώξεις συνεχίζονται. Σε αρκετούς υπάρχει απαγόρευση εξόδου από τη χώρα. Όλοι τους δέχονται απειλές. Βλέπουν τις φωτογραφίες τους στον Τύπο και στα ΜΜΕ ως τρομοκράτες, απειλητικά πόστερ στις εισόδους των γραφείων τους από εθνικιστές φοιτητές. Ευρύτερα συνηθίζεται τελευταία ο αποκλεισμός Πανεπιστημίων από αστυνομία και ο έλεγχος στοιχείων. Πάνω από 50 προσαγωγές όσων φοιτητών δεν είχαν ταυτότητα, έγιναν σε μια ημέρα στο Πανεπιστήμιο στην πόλη Muğ. Βουλευτής του κυβερνώντος κόμματος κάλεσε την κυβέρνηση να μπει σε κεντρικό Πανεπιστήμιο της Άγκυρας (METU), «όπως ακριβώς μπήκαμε στην Σιζρέ». Ενώ ακόμη και αρχηγός της μαφίας προβλήθηκε να δηλώνει ότι «θα χύσουμε ποτάμια του αίματος σας και θα σας πνίξουμε». Παρά όμως την τρομοκρατία που έχει στόχο να παρθούν πίσω οι υπογραφές, οι υπογράφωντες έχουν γίνει μέχρι τώρα 2.212!

Οι εργαζόμενοι, τα συνδικάτα μάχονται με φοβερή μαχητικότητα και αυτοθυσία σε φοβερά δύσκολες συνθήκες. Στο εσωτερικό μέτωπο με το κουρδικό ζήτημα και «τον πόλεμο» των απαγορεύσεων στην ΝΑ Τουρκία αλλά και προσπαθώντας να ενώσει αυτή την πάλη με το ταξικό, εργατικό ζήτημα και με μέτωπο όλων των καταπιεζόμενων απέναντι σε όλες τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και τον πόλεμο. Με βασικό σύνθημα: Δουλειά, ειρήνη, δημοκρατία

Απέναντι σε όλη αυτή την κατάσταση, καταγγέλλθηκε με τραγικό τρόπο **ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης**. Οι συνάδελφοι Τούρκοι και Κούρδοι εκπαιδευτικοί μας έδωσαν σελίδες επί σελίδων στοιχεία για την τεκμηρίωση των παραπάνω. Είναι οι «αναφορές, εκκλήσεις, στοιχεία προς κάθε κατεύθυνση» που έχουν δοθεί πολλές φορές. Δεν είναι η αναλγησία της κυβέρνησης αλλά «που είναι η πολιτισμένη Ευρώπη απέναντι στη χούντα και το φασισμό που ζούμε; Γιατί η Ευρώπη σωμαίνει τόσο εκκωφαντικά;» μας ρωτούσαν όλοι, όταν παραβιάζονται στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα, όπως η ελευθερία λόγου και το δικαίωμα στη ζωή. Τα μέλη της αντιπροσωπίας από τις ευρωπαϊκές χώρες δήλωναν και δηλώνουν σοκαρισμένοι από τα στοιχεία. Την τελευταία ημέρα βέβαια τους περίμενε και ένα ακόμη σοκ. Μια ομάδα επισκέφτηκε τα μέλη της Αντιπροσωπίας της ΕΕ στην Τουρκία και οι Γερμανοί την πρεσβεία τους για να ενημερώσουν για την κατάσταση και να

ζητήσουν παρέμβαση. Και στις δύο αποστολές έφεραν σαν δικαιολογία την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Δήλωσαν έκπληξη για τα δημοκρατικά δικαιώματα όπως ελευθερία του λόγου που παραβιάζονται ακόμη και στο Πανεπιστήμιο. Στην πρώτη αποστολή είπαν ότι η Ευρώπη βρίσκεται μπροστά σε ένα μεγάλο δίλημμα: ανάμεσα στην πολιτική που πρέπει να ακολουθήσει και στις αξίες της. Και ακόμη ότι τα πράγματα είναι περίπλοκα γιατί ένα ζήτημα είναι τι θα γίνει με τον πόλεμο στη Συρία και τη διαχείριση των προσφυγικών ροών και ένα δεύτερο ζήτημα είναι η προοπτική της ίδιας της ΕΕ στο νέο τοπίο. Στη δεύτερη συνάντηση με τη γερμανική πρεσβεία παραβρέθηκε και μέλος του κυβερνώντος κόμματος, ΑΚΡ.

Υποσχεθήκαμε στους τούρκους και κούρδους συναδέλφους μας, ότι θα μεταφέρουμε την έκλησή τους και θα δουλέψουμε ώστε οι **λαοί μας να σπάσουν το αντιδραστικό πλαίσιο ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ, ιμπεριαλισμού με την αλληλεγγύη και τον αγώνα τους**. Για να έχουν μέλλον, αξιοπρέπεια και δύναμη τα παιδιά μας. Όχι να τα θρηνούμε εγκλωβισμένα. Όπως στην ιστορία που μας διηγήθηκε ο Γκιουνέι, καθηγητής αγγλικών στο Ντιγιαρμπάκιρ, όπου ένα παιδί εξαιτίας της ψυχολογικής πίεσης και του φόβου από τις απαγορεύσεις, παρόλο τον κίνδυνο αρνιόταν να εγκαταλείψει τα όρια του χαλιού του σπιτιού του...

Στην αποστολή συμμετείχε και ο Παύλος Αντωνόπουλος, από το ΔΣ της Ε ΕΛΜΕ Αθήνας με κάλυψη της ΑΔΕΔΥ.

Η έκθεση συμπληρώνεται από τα αναλυτικά στοιχεία που υπάρχουν στο βίντεο της EgitimSen που μας δόθηκε καθώς και τις αναφορές της Επιτροπής για τα Ανθρώπινα δικαιώματα.

Περίληπτικά μεταφέρουμε τις εξής πληροφορίες που **καταγράφονται στο βίντεο της Egitim Sen**:

- Απαγόρευση της κυκλοφορίας έχει επιβληθεί για αρκετές εβδομάδες σε συνοικίες των επαρχιών των Κούρδων κάνοντας λόγο για 'ειδικές ζώνες ασφάλειας'.
- Στρατός, αστυνομία και ειδικές δυνάμεις διενεργούν επιχειρήσεις με στρατιωτικά οχήματα σε αστικές κατοικίες φέροντας βαρύ οπλισμό.
- Νερό και ηλεκτρικό κόβονται σε πολλές περιοχές.

Σύμφωνα με έκθεση της 5^{ης} Φεβρουαρίου 2016 του Οργανισμού Ανθρώπινων Δικαιωμάτων της Τουρκίας, στους νομούς Mus, Diyarbakier, Hakkarî, Sirnak, Batman, Mardin, Elazig και σε 19 τουλάχιστον επαρχίες των νομών αυτών είχαν επιβληθεί 58 φορές απαγορεύσεις της κυκλοφορίας έως τις 5/2/2016. **Έχασαν τη ζωή τους 224 άνθρωποι**, από τους οποίους ήταν

- 42 παιδιά
- 31 γυναίκες
- 30 πάνω από την ηλικία των 60.

Συνολικά **1.377.000 άνθρωποι έχουν άμεσα πληγεί** από την κατάσταση αυτή σύμφωνα με την απογραφή του 2014.

Συγκεκριμένα:

- Στο Diyarbakir/ Sur έχουν επιβληθεί 6 απαγορεύσεις κυκλοφορίας. Η τελευταία ξεκίνησε στις 11/12/2015, 4:00 π.μ. και ήταν στην 66^η ημέρα στις 12/2/2016.
- Στο Sirnak/Sizre έχουν επιβληθεί 5 απαγορεύσεις κυκλοφορίας. Η τελευταία ξεκίνησε στις 14-12-2015 και ήταν στην 63^η ημέρα στις 12/2/2016.
- Στο Sirnak/Silori έχουν επιβληθεί 2 απαγορεύσεις κυκλοφορίας. Η τελευταία έγινε στις 14/2/2015, 23:00 μ.μ. και ήταν στην 62^η ημέρα στις 12/2/2016).

Με την επιβολή απαγόρευσης κυκλοφορίας, σύμφωνα με τον Οργανισμό Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, **παραβιάζονται δικαιώματα όπως:**

- Το δικαίωμα στη ζωή
- Το δικαίωμα στην υγεία
- Το δικαίωμα στην εκπαίδευση
- Το άσυλο της κατοικίας
- Το δικαίωμα στην επικοινωνία
- Η ελευθερία μετακίνησης και διαμονής
- Το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη
- Η αρχή της αθωότητας
- Το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής
- Το δικαίωμα στην ελεύθερη μετακίνηση
- Το δικαίωμα προσωπικής ασυλίας
- Το δικαίωμα σε υλικά και μη υλικά περιουσιακά στοιχεία

Η απαγόρευση της κυκλοφορίας είχε αρνητικές επιπτώσεις **για 362.012 μαθητές 1.556 σχολείων και σε 16.797 εκπαιδευτικούς που διδάσκουν σε αυτά τα σχολεία.**

Το υπουργείο Παιδείας της Τουρκίας διέταξε τους εκπαιδευτικούς στο Cizre και στη Silori να εγκαταλείψουν τις σχολικές μονάδες. Αυτό παραβιάζει το δικαίωμα στην εκπαίδευση εκατοντάδων χιλιάδων μαθητών.

- 1.125 εκπαιδευτικοί που ήταν διορισμένοι σε σχολεία στο Idil/ Sirnak ειδοποιήθηκαν με μήνυμα sms στα κινητά τους την Κυριακή, 7 Φεβρ. 2016 προκειμένου να παρακολουθήσουν εκπαιδευτικά σεμινάρια στην Κων/λη, στο Erzerum και στο Rize.
- 24.358 μαθητές πηγαίνουν σχολείο στο Idil.
- Στρατιωτικές δυνάμεις εγκαταστάθηκαν στα σχολεία που εκκενώθηκαν.
- 10.000 μαθητές στερούνται το δικαίωμα στην εκπαίδευση εξαιτίας της απαγόρευσης της κυκλοφορίας που παράνομα επιβλήθηκε στο Cizre και στη Silori.
- = Συνολικά, 80.255 μαθητές στο Cizre και στη Silori και 2.991 καθηγητές έχουν υποστεί τις αρνητικές επιπτώσεις αυτού του μέτρου

Στις 29 Δεκ. 2015 η EgitimSen συμμετείχε στην απεργία που είχε προκηρύξει η KESK υπερασπιζόμενοι το δικαίωμα των ανθρώπων στη ζωή και των παιδιών στην εκπαίδευση.

Διατάχθηκαν διώξεις κατά των μελών της EgitimSen που συμμετείχαν στην απεργία.
5.282 μέλη της Egitim Sen έχουν παραπεμφθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα για τη συμμετοχή τους στην απεργία στις 29/12/2015.

Εκφράζουν την ανησυχία τους ότι ο αριθμός αυτός θα μεγαλώσει περισσότερο...